

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

2. číslo / 2015

únor 2015

Ta dobrá zpráva je, že jste všichni přežili první pololetí a ta druhá, že do prázdnin zbývá ještě téměř celý školní půlrok. Ten se dá proučit, proživořit, pronesmyslovat nebo příjemně prožít s kamarády, s blízkými osobami, zábavnými činnostmi, ale občas i učením. To proto, aby se prázdniny vydařily a volno nebylo pokaženo černými myšlenkami na školu.

Kde je konec minulého roku? Zavřeli jsme za ním vrátka a mysleli si, že už je nadobro pryč. Jenže žáci páté třídy ještě s malým zpožděním vzpomínali a psali a bylo to zajímavé, tak se o jejich poslední zážitky podělíme i s vámi.

A ve Školníčku budou k vidění leporela třetáků, družinové výtvary, budoucí prvňáčci u zápisu.

Vánoce pátáků

3 dny na koních o Vánocích

V sobotu, neděli a v pondělí jsem jezdila na koních. V sobotu jsem byla na vyjíždce a na poli na Atosovi. Na poli jsme skoro jen cválali, bylo to krásné. Pak nám s kamarádkou Áďou dovolila instruktorka Danča jet na vyjíždku. Atos mi neustále chtěl nacválat, tam jsem ale cválat nemohli. Nějací lidé tam jezdili na skútrech, naši koníci se báli. Přijeli jsme ke stájím, sundali jsme z koní sedla a dali jim madla (popruhy s držadly). Pak jsme šli na hypoterapii, což je cvičení na koni s hendikepovanými dětmi. Koníci byli docela unavení z toho chození sem a tam. Když jsme je přivedli domů, sundali jsme jim madla, dečky a uzdečky. Zavedli jsme koně do výběhu. Když jsme nosili koním seno, já jsem šla nakrmit Piškotu a Šimona do stáje. Piškota mě málem spolkla i s tím senem.

V neděli jsme šli s koňmi do živého betlému v Dolních Počernicích, bylo to nádherné.

V pondělí jsem si rozdávaly dárky s kamarádkami od koní a mezitím všichni koně utekli. My jsme je pak museli nahánět zpátky do ohrady. Poníkovi Majince jsem



dala k Vánocům čabraku – ozdobnou pokrývku uší koně a ostatním koníkům pamlsky.

Tereza Kapitánová, 5.třída

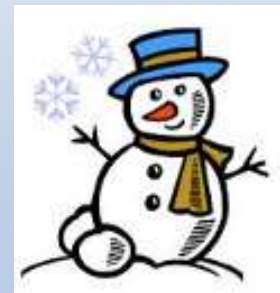
Náš sněhulák

V sobotu, když jsme se vraceli od kamarádů, začalo hustě sněžit. Po návratu domů nám rodiče dovolili být ještě chvilku venku.

Stihli jsme postavit velkého sněhuláka. Přes noc ještě sněžilo, tak jsem s bráchou běželi našeho sněhuláka opravit. Po našich úpravách vznikla kostka, kterou jsme nakonec obarvili vodovkami.

Bohužel dnes už sněhulák vidět není, protože ho zasypal sních.

Chtěla bych, aby ještě napadlo hodně sněhu.



Aneta Hevlerová, 5.třída

Štědrý den

Nastal Štědrý den a celá rodina se sešla u slavnostní snídani. Po snídani jsme šli navštívit babičku a popřát jí hezké Vánoce. Odpoledne kolem druhé hodiny jsme se celá rodina sešli u babičky a dědy. Vyšli jsme na tradiční vycházku na hřbitov zapálit svíčku. Na zpáteční cestě jsem vyhlížela první hvězdu a těšila jsem se na večeři a dárky. Než maminka připravila večeři, tak jsem se sestrou a tatínkem pouštěla lodičky. Večeře byla dobrá, po ní jsme šli vyhlížet Ježíška. Za chvíli jsem uslyšela zvonění a běžela ke stromečku. Dárků jsem dostala hodně, ale největší radost jsem měla z X box 360.



Vánoce se mi líbily a těším se na příští.

Nela Kocourková, 5.třída

O prázdninách

Čas Vánoc.

Líbilo se mi, že jsme byli všichni spolu a že jsme dostali hodně hezkých dárků.

A taky jsme s naším bratrancem zlobili. Například jsme rozbili mámě žebřík na sušení prádla nebo jsme stříleli po mámách z nerf pistolí a rozbili jsme skleničku.

Také jsme jeli zhruba padesát kilometrů do Tábora do indické restaurace, ale bohužel byla zavčená. Tak jsme šli do muzea čokolády.

28.12. jsme jeli do Kostelce nad Orlicí k naší babičce. Tam jsme s bratrancem postavili velké iglú.

Jak postavit iglú.

Nahrnete asi 2 x 2, 5 x 2,5 metru sněhu (nebo méně). Potom v hromadě sněhu vyhrabete díru o 182 x 232 x 232 (nebo více) centimetrů. Na noc polijete iglú vodou, aby ztvrdlo. Zevnitř dejte svíčku, aby iglú ztvrdlo i zevnitř. Nakonec bych vám chtěl říct, že spaní v iglú je dost nepohodlné a je tam hrozně velká zima. Prostě já vám nedoporučuji spát v iglú. Matrace vám nepomůžou!



Vilém Hrdlička, 5.třída

Vánoční zážitky

Vánoce jsme si užili spolu s celou rodinou. Líbilo se mi, jak jsme se s bráškou koulovali a společně si hráli se sněhem. Chodili jsme si ven hrát skoro celý den. Nejlepší ale bylo, že jsme byli společně doma v teple a dívali jsme se na pohádky a různé filmy.

Můj nejlepší dárek k Vánocům bylo auto na dálkové ovládání. Je modré a dlouhé asi 25 cm.

Když jsme den po Vánocích přijeli k babičce a dědovi, dostali jsme tam deskovou hru, stavebnici a plno knížek. Obědvali jsme hovězí vývar, svíčkovou a potom ochutnávali různé druhy exotického ovoce. Po obědě jsme odjeli domů. Další den jsme jeli za druhou babičkou a dědou. Tam jsme dostali další dárky. Přijel tam i náš bratranec a naše dvě sestřenice. Já, můj brácha a náš bratranec jsme se společně koulovali.

Další den jsme jeli do kina na Hobbita: Bitva pěti armád. Také jsme jeli do Prahy na Chodov podívat se na vánoční slevy. Koupil jsem si tam hru na Xbox 360.

Další dny jsme odpočívali doma a dívali jsme se na televizi.

Jan Vilímovský, 5.třída



Vánoční bruslení

Jednoho zimního dne já, maminka, Adélka a její přítel Kuba jsme vyjeli bruslit do Benešova na zimní stadión. Maminka zaplatila vstupné, všichni si nazuli brusle a vyrazili na led. Tam jsme s Kubou hráli na babu. Bruslili jsme přibližně hodinu a půl.

Když bruslení skončilo, šli jsme do pekárny koupit rohlíky a loupáky, dali všechno do auta, zapoutali jsme se a jeli domů.

Cesta byla klidná. Když jsme dorazili domů, tak jsme si dali horkou čokoládu.



Šimon Bouša, 5.třída

Leporela 3. třídy



Barbora Langerová





AHOJ! JMENUJI SE BÁRA VRABCOVÁ

ÚVOD

TATO KNIHA JE O MĚ A JE
PRO MĚ A MŮJ VĚK
DOUFÁME, ŽE SE VÁM TATO KNIHA
BUDE LÍBIT.



Moje Kroužky	
Po	klavír
Út	heraního
St	brushing
Čt	šikovné ručičky
Pá	dramatik



V MOJÍ RODINĚ ŽÍJE:

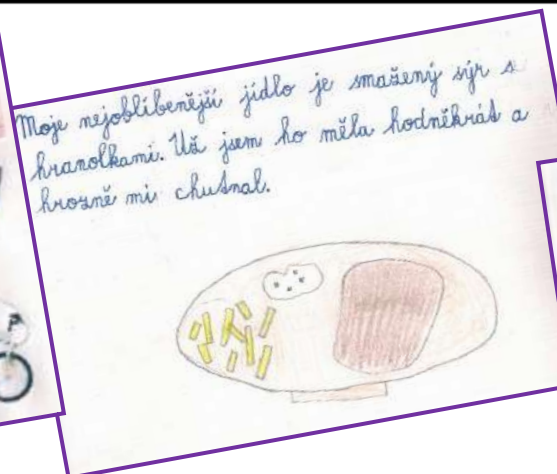
Já, bába, máma, Zuzka Terzka, babička Hana,
hočka Mafinka, hočka Mikiška, pes Tobiáš, kočička Štěpánka,
Morče Štěpánka



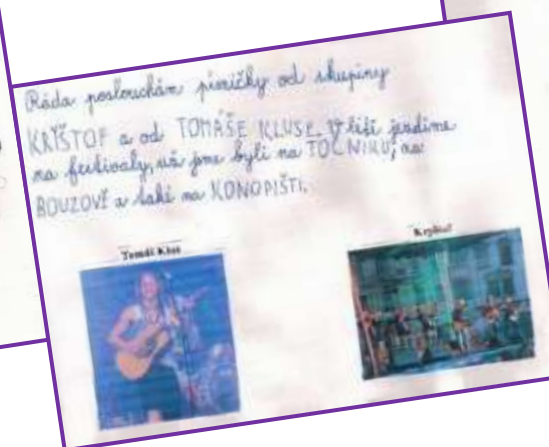
NEJLEPŠÍ PŘÁTELE

VERČA
ŠTĚPÁNKA
MARKÉTA
NELA

Bára
Vrabcová



Linda Svobodová



JÁ A MOJE RODINA



Ohoj, jmenuje se Mariška. Ráda vyrábím
a kreslím. Máma ráda svírat.



Mám také sestru jmenuje se Elinka. Je
ji pět, já jsem o tři roky starší,
je mi osm. Ráda si hraje s panenkami.
Máma se jmenuje Jindřiška a
táta Běta. Máme i černého kocourka.



Marie Waldnerová

Jmenuje se Mikeš. Jsem mu čtyři roky. Moje
sestra chodí do školky a já do školy v Bělčicích.
Bydlíme v Klovářovicích, číslo našeho
domu je 18. Občas když běháme s sýrovou,
Máma mi říká, že jsem pomalá jako želva.
Krovní ráda jezdíme k moři. Kuraš moře je fajn!

4 žele

Máme velkou zahradu. Na zahradě pěstujeme
dobrou zeleninu. Naštní je pěstuje máma,
prosoje je moc šikovná. Máma ráda rušovou
barvu. Jakou barvu máš rád ty? Mám
ráda špagety s kečupem a sýrem. Když
máma vaří, tak ji pomáhám. Ukuchyni

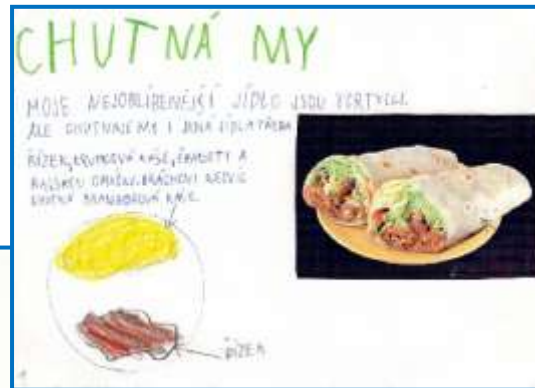


Ale někdy (rádám) ráda nemám

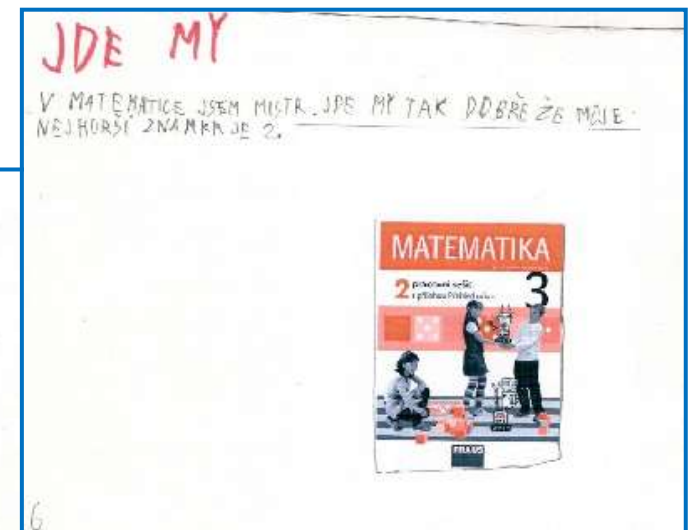
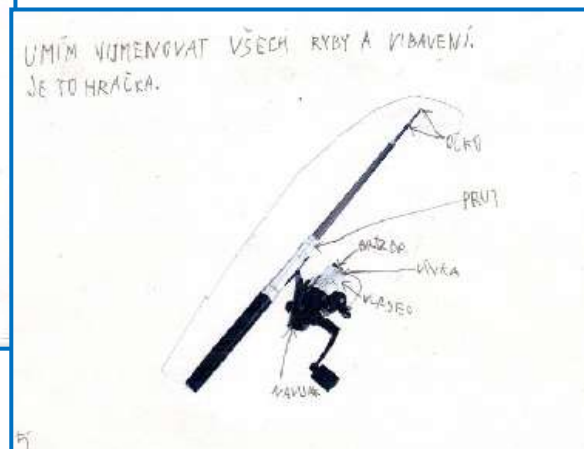
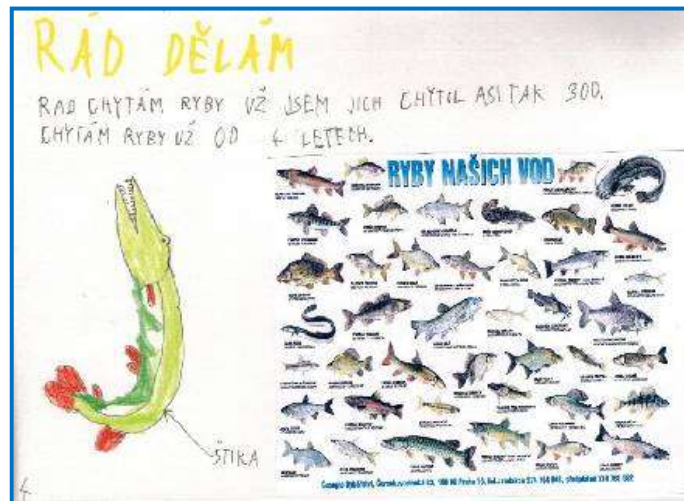


mne máma pomáhá bavit. Naposled jsem
pekla perníčky. Tak ráda hraje hry. Ale
nejraději si hrají s lego. Nejvíce mě
baví je skládat je to to légo.





Matěj Lásků



Družinové vyrábění

V družině se nečekalo na
vysvědčení jen tak,
Co to znamená? Že si děti
pohltily a té se potom

pololetní
v družině se čekalo aktivně.
vybraly aktivitu, která je
naplno věnovaly.



My to už asi
nevydržíme...





Můžete mi laskavě
nahlásit, kdo odchází?



Snad budu mít
samé, ale co
když ne !?!

I když někteří vypadali, že je to nad
jejich síly, vysvědčení a pololetních
prázdnin se dočkali všichni.



Chtěla bych být
princezna, ta se
učí určitě jen
když sama chce!

Jsem z toho čekání
úplně vedle...



Hlavně když se mi daří mé
stavby, jinak mi je všechno fuk.



MASOPUST

Kdopak z vás ví, že Masopust je jen třídní příležitost k přejídání mezi dvěma dlouhými půsty? Třetáci asi ano, protože to řádně oslavili svým maškarním rejem.

Po jarních prázdninách si je pohlídáme ve školní jídelně. Zatím nám bude stačit, že si prohlédneme jejich karnevalové masky.



Filip Tichý

Já jsem byl za piráta. Měl jsem na sobě šátek. Tuto masku jsem si vzal, protože se mi líbila. Cítil jsem se v ní strašně.

Veronika Nekovářová

Byla jsem za čarodějnici. Měla jsem klobouk, paruku, šaty a silonky. Tato maska se mi líbila a cítila jsem se v ní jako čarodějnice.





Bára Vrabcová

Když začal karneval byla jsem oblečená jako..jako..řekněme jako královna tmy. Měla jsem na sobě sukni, fialové triko a černé punčocháče.

S mamkou nás nic jiného nenapadlo. Cítila jsem se v ní dobře.



Lukáš Bareš byl na karnevalu voják, protože se mu vojáci líbí a v masce se cítil dobře.



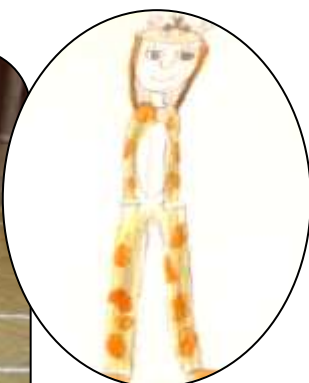
Maruška Walderová

Byla jsem za čarodějnici. Na sobě jsem měla šaty, klobouk a na rameni přivázaného pavouka. Tuto masku jsem měla, protože jsem nic jiného nevymyslela.

Cítila jsem se v ní dobře.

Berta Filipská

Byla jsem za kovboje. Měla jsem na sobě klobouk, košili, kalhoty, pásek a pistoli. Tuto masku jsem měla proto, že to byla nejpohodlnější maska, co jsem měli. Cítila jsem se v ní divně.



Johanka Kopačková

Měli jsme karneval. Jako kostým jsem měla žirafu. Zkoušeli jsme naše taneční dovednosti. Hráli jsme něco jako židle, ale s ručníkama.



Toník



Štěpánka

Z ā p i s



27. a 28. ledna se do první třídy školního roku 2015/2016 zapsalo téměř padesát budoucích prvňáčků. Některé děti se spají učitelkami, které se jich u zápisu po vstupu do třídy ujaly, sblížily okamžitě a pak celou zápisovou zkouškou propluly lehce. Některé děti svazovala tréma, nervozita nebo začínající nemoc. Takovým dětem se špatně předvádělo, co všechno se stačily naučit před zápisem do první třídy.

Nemí žádná tragédie, když se rodiče rozhodnou, že se jejich potomek do školy sice zapíše, ale nasoupí o rok později. Má pak spoustu času na doplnění toho, co mu pořádně nejde a za rok to bude človíček, který klidněji přistoupí na školní pravidla a bez potíží je zvládne.



Svítící makovice

Ve čtvrtek 5. února se opět sešli členové kroužku Zvědavé makovičky, aby zdolali nějaký, pro ně nový, objev.

Rozhodli se, že si na sebe posvítí. Dostali dřevěné destičky, baterie, žárovečky a drátky a po úvodním „zaškolení“ si podle nakresleného schématu sestavili svítidla.

Kdyby tady nebyly ty červené závěsy, tak nás dneska to sluníčko upeče.



Nedýchej mi za krk, taky se dočkáš.....

Jejich vedoucí, paní učitelka Vaculíková, jim tavnou pistolí připevnila drátky k destičkám a pak už bylo na malých rozumbradech, aby se postarali o další.

Naši mazáci – navštěvují totiž tento kroužek už druhým rokem - pak za pár minut rozsvěcili své tabulky. A odtud vzešel název dnešního příspěvku do Školníčku.

